ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם כי איש איש
אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו
ואמו קלל דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת
איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף
והנאפת ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות
אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם ואיש
אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל
עשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכר
משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו
דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה
זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה
בתוככם ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות
יומת ואת הבהמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת
הבהמה מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקח
את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה
והיא תראה את ערותו חסד הוא ונכרתו לעיני
בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא ואיש אשר
ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה
הערה והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם
מקרב עמם וערות אחות אמך ואחות אביך לא
תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו ואיש אשר
ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו
ערירים ימתו ואיש אשר יקח את אשת אחיו
נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה
לשבת בה ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני
משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם
ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה
לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני
יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים
והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף
הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי
לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה
ואבדל אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה
כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו
אתם דמיהם בם

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני
אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו
כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו